

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Άθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713
2103212107 -6986985900
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 54ο - ΤΕΥΧΟΣ 528 ●
● ΜΑΡΤΙΟΣ 2009 ●

● «Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α΄ 29) ●

ΠΛΑΝΗ ΚΑΙ ΑΠΑΤΗ

Ψευτοθαύματα - άπατεωνίες

Ανατός είναι ό Διάβολος και τά όργανά του. Πειράζει άλλοτε σαγηνευτικά κι άλλοτε πειστικά τούς ανθρώπους. Οί χριστιανοί γνωρίζουν τή δύναμι του. Φτάνει στό σημείο νά κυβερνά τούς ανθρώπους μέ τά άμαρτωλά πάθη. Άλλ' ώρισμένοι δέν άρκοϋνται στην παρουσία του Σατανά, πάντοτε και τώρα, και στίς ένεργειες του Σατανισμού. Έπιμένουν:

— Δέν ύπάρχει και ό αντίχριστος;

Και ό αντίχριστος ύπάρχει και οί αντίχριστοι ύπάρχουν και τά άμαρτωλά μας πάθη ύπάρχουν.

Κάποτε μάλιστα ό αντίχριστος είναι μέσα μας κι έμεις ψάχνουμε νά τόν... βρούμε έξω, νά κυκλοφορή και νά προστάξη!

Κυριευμένος κάποιος «χριστιανός» άπ' τό πάθος τής φιλαργυρίας, μάζεue συνεχώς άργύρια πάμπολλα. Ποτέ δέν έδινε για φιλανθρωπία και έλεημοσύνη. Κι ενώ ό αντίχριστος του πλουτισμού, ή μάλλον του νεοπλουτισμού, είχε θρονιαστή κυριολεκτικά μέσα του, αυτός έρευνοϋσε συνεχώς τό θέμα του... αντίχριστου:

— Ήρθε ό αντίχριστος; Γεννήθηκε ό αντίχριστος; Και τί θα γίνει αν έρθη ό αντίχριστος; Ποϋ θα κρυφτούμε; Τί άγορές πρέπει άπό τώρα νά κάνουμε για νά μή δοκιμάσουμε τότε τά τρόφιμα, που θάχουν τό χάραγμά του;...

Γιά τόν έν λόγω «χριστιανό» ό αντίχριστος δυναμικά βρισκόταν μέσα του!

● Ή παρουσία του Διαβόλου, και κατ' έπέκτασιν του όποιοϋδήποτε «άνθρώπου τής άπωλείας» ή «άνόμου» ή, όπως συνηθίζεται, του «άντιχρίστου», είναι πάντοτε ενεργής.

Γιά άπύθμενη πονηρία χαρακτηρίζεται άνέκαθεν ό Διάβολος. Για ό κνηρία ποτέ. Ό άπόστολος Παϋλος, τονίζει τήν ενεργητικότητά του και τίς τερατουργίες του. Μιλάει για ένεργεια «του σατανά έν πάση δυνάμει και σημείους και τέρασι ψεύδους» (Β' Θεσ. β' 9).

Τό ότι ὁ ἄνθρωπος κυριεύεται ἀπό ἀμαρτωλά πάθη, ἀπό ἐνέργειες τοῦ Σατανᾶ (τοῦ ὄντως ἀντιχρίστου!), δέν ἀποκλείει καί κάποια ἔκτακτη παρουσία του, ἔξαρσι τοῦ κακοῦ.

● Φορέας τῆς ἐνεργείας τοῦ Σατανᾶ καί τῆς ἔκτακτης παρουσίας του ὑπῆρξε κι ὁ Ἰούδας.

Ἐάντιχριστος τῆς φιλαργυρίας ἦταν πάντοτε μέσα του. «Κλέπτῃς ἦν καί τό γλωσσόκομον ἐβάσταζεν» (Ἰωάν. ιβ' 6). Δαιμόνια ἄλλων ἀνθρώπων, μέ τό χάρισμα ἀπ' τό Χριστό, ἔβγαζε (Λουκ. ι' 17). Τό δικό του δαιμόνιο (τῆς φιλαργυρίας) δέν τῶβγαζε. Δέν ἦταν διατεθειμένος ν' ἀφήσῃ ἀπ' τήν ἀγκαλιά του τήν ἐρωμένη του, τή φιλοχρηματία.

Ἄλλ' ἐνῶ εἶχε τό δαιμόνιο τῆς φιλαργυρίας, κάποια στιγμή συνέβη καί ἔκτακτη μέσα του εἰσβολή τοῦ Σατανᾶ· πλήρης κατάληψις τῆς ψυχῆς του. «Εἰσήλθεν ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τόν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην» (Λουκ. κβ' 3).

Κάπως ἔτσι ἄς νοήσουμε καί τή συνήθη ἐνέργεια τοῦ Σατανᾶ, ἀλλά καί τήν ἔξαψι καί ἔξαρσι τῆς δυνάμεώς του.

● Προλέγει ὁ ἀπ. Παῦλος τήν ἐμφάνισι αὐτῆ μιάς τέτοιας σατανικῆς ἐνεργείας, καί μάλιστα μέ τό πῶ ὑπουλο ἐργαλεῖο, πού λέγεται «θαῦμα».

Προλέγει, ὅτι τά καταπληκτικά σημεῖα καί τά τέρατα, πού θά γίνωνται, θά εἶναι ἀγυρτίες καί ἀπατεωνιές.

Ἐάντιχριστός μετασηματίζεται (Β' Κορ. ιδ' 4). Ἐάντιχριστός γίνεται θαυματοποιός.

□ Ψεύτικα τά σημεῖα του ὄχι ὡς πράξεις, ἀφοῦ πραγματικά μπορεῖς π.χ. ν' ἀκούσῃς ν' ἀποκαλύπτῃ ἕνας δαιμονισμένος σωστά πράγματα ἢ νά μιλήξῃ ξένες γλώσσες.

Ψεύτικα, διότι ἀποβλέπουν στό ψέμα, στό νά «πλανήσουν εἰ δυνατόν καί τούς ἐκλεκτούς» (Ματθ. κδ' 24).

□ Ψεύτικα θαύματα! Δέν εἶναι μόνο ὅσα «φακιρίστικα» ἐνεργεῖ ὁ Διάβολος μέ τά ὄργανά του.

Ψεύτικα εἶναι κι ὅσα «γεγονότα» ἢ ὑποτιθέμενα σημεῖα διαφημίζονται ὡς

θαύματα, χωρίς τήν ἀπαιτούμενη σοβαρότητα καί ἔρευνα.

Τό μεγάλο θαῦμα στήν πίστι «οὐ φέρεται ἔρευνα». Κανείς δέν ἐρευνᾷ τόν ἥλιο, γιά νά διαπιστώσῃ ἀπτά καί χειροπιαστά, ὅτι εἶναι ὁ ἥλιος. Ὁ ἥλιος δέν ψηλαφᾶται.

Ἄν καί ὁ Χριστός προκαλῆ τήν ἔρευνα (Λουκ. κδ' 39), ὁ πιστός παραδίδεται ἄνευ ὄρων στό ἀληθινό θαῦμα, στό σημεῖο ἐκεῖνο, πού ἡ χάρις τῆς παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ ἐνεργεῖ πρός σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

● Ὅπως εἶναι ἀπιστία καί ἀσέβεια ν' ἀμφισβητῆς ἕνα μεγάλο καί μυριαπόδεικτο θαῦμα, ὅπως π.χ. τήν ἀνάστασι, ἔτσι καί πολύ περισσότερο εἶναι ἀσέβεια καί ἀπιστία τό νά ἐπιζητῆς ἕνα μικρό θαῦμα γιά νά πιστεύσῃς, ἢ νά «χάσκῃς» μπροστά σέ τεχνητά «θαύματα», πού ἀγύρτες καί ἀπατεῶνες κατασκευάζουν, προκειμένου ν' ἀποκτήσουν ὀπαδούς, χρήματα καί φήμη!

Δέν θέλουν νά σωθοῦν;

Ἐάντιχριστός ἐπιζητεῖ πλαστικά σημεῖα, ψεύτικα θαύματα. Δέν θέλει νά σωθῇ. Θέλει νά κοροιδέσῃ τόν ἑαυτό του!

● Ἄλλο τό πρόβλημα «πότεν τό κακόν»; πού δέν λύνεται μέ τή λογική.

● Ἄλλο τό θέμα, «Γιατί σήμερα, μετά Χριστόν, νά ὑπάρχῃ τόσος πειρασμός γιά τό κακό καί τήν ἀπώλεια;».

● Μέ τό πρῶτο δέν ἀσχολεῖται ἡ πατερική θεολογία.

● Μέ τό δεύτερο ἀσχολεῖται ἡ ὀρθόδοξη πνευματικότητα.

Ἐάντιχριστός Χρυσόστομος θέτει τό ἐξῆς ἐρώτημα: Ἐχουν κέρδος οἱ πιστοί ἀπ' τά ἐνεργήματα τοῦ διαβόλου καί τῶν κάθε μορφῆς ἀντιχριστῶν;

Ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀρνητική. Ὅμως ἀπ' τόν ἀγῶνα καί τήν ἀντίστασι του ἐναντι τοῦ Σατανᾶ καί τῶν ἀντιχριστῶν δυνάμεων, ὅπωςδήποτε βγαίνει κερδισμένος ὁ ζωντανός χριστιανός.

● Κάποτε διατυπώνεται τό ἐρώτημα:

—Γιατί ἐπιτρέπει ὁ Θεός τήν πα-

ρουσία ἀνόμων καί κακοποιῶν καί ἀντι-
χρίστων, ἀφοῦ μπορεῖ αὐτοστιγμεί νά
τούς συντρίψει (καί τελικά θά τούς
συντρίψει);

● Τό ἐρώτημα αὐτό εἶναι ἀντίστοιχο
μέ τό ἄλλο ἐρώτημα:

—Γιατί ἀκόμα ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀνε-
χεται τό Διάβολο; Γιατί ἐπιτρέπει τή
φθοροποιό του δράσι, ἀφοῦ ἦρθε στόν κό-
σμο γιά νά καταργήσῃ «τόν τό κράτος
ἔχοντα τοῦ θανάτου», δηλαδή, τό διάβο-
λο (Ἐβρ. β' 14);

● Κράτος θανάτου δέν ἔχει πλέον ὁ
Διάβολος. Δέν ὑπάρχει πιά κράτος θανά-
του. Ψάλλουμε: «Οὐκέτι, θάνατε, κυριεύ-
εις, ὁ γάρ τῶν ὄλων Δεσπότης τό κράτος
σου κατέλυσε» (αἶνος δ' ἡχοῦ).

Ἄ Διάβολος δέν ὑπάρχει πιά ὡς μο-
νοκράτορας, ὡς ἀήττητος. Ὑπάρχει
ὡς πειράζων. Κανένας ἀθλητής δέν
θᾶθελε νά στεφανωθῆ χωρίς ἀγῶνα καί
χωρίς ἀντίπαλο. Θᾶταν γελοῖο, νά τιμη-
θῆ μαχητής, πού θριαμβεύσει στόν πόλε-
μο τῶν... σκιῶν!

Δέν σκιαμαχεῖ ὁ χριστιανός. Ἀγωνί-
ζεται κατά ὑπαρκτῶν, ὄρατῶν καί ἀο-
ράτων ἐχθρῶν. Καί θριαμβεύει «έν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ» (Β' Κορ. β' 14).

● Τό κέρδος γιά τό «κείρας τῶν χρι-
στιανῶν» ἔχει κι ἄλλη διάστασι ἀπ' τήν
παρουσία τοῦ «υἱοῦ τῆς ἀπωλείας».

Ἄ Ὅσοι δέν θέλησαν καί δέν θέλουν ν'
ἀκολουθοῦν τό δρόμο τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά
πεισματικά σπεύδουν ὀλοταχῶς πρὸς
τήν ἀπώλεια, καθίστανται ἀναπολό-
γητοι. Πῶς νά φρενάρῃ ὁ Χριστός τόν
κατήφορο τοῦ ἀνθρώπου, πού μόνος του
καί μέ... λαχτάρα(!) ἐπιλέγει τήν κόλασι;

Κάτι τέτοιο δέν θᾶταν ἐξαναγκασμός;
Δέν θά χαρακτηριζόταν ὡς ἀνελεύθερη
ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, ποῦναι Θεός τῆς ἐλευ-
θερίας;

● Αὐτοί, πού εἰρωνεύονται τά θαύμα-
τα τῆς ἀγάπης τοῦ μεγάλου Θεοῦ, οἱ ἴδι-
οι ἀβίαστα παραδίνονται σέ ἀπατεῶνες
τοῦ πνεύματος, σέ θαυματοποιούς, σέ ἐκ-
μεταλλεντές τῆς ἐπιστήμης, σέ παραμύ-
θια τῆς φαντασίας. Σωστά λέχτηκε: «Ἄ-
ποιοι δέν πιστεύει στήν ἀλήθεια, πιστεύει
σέ χίλια παραμύθια».

- Χαμένοι ὅσοι θέλουν νάναί χαμένοι.
- Χαμένοι καί ἀπατημένοι.
- Χαμένοι καί ἀποστομωμένοι.
- Χαμένοι, ἐνῶ μύριες εὐκαιρίες τούς
δίνονται.

Οἱ ἄνθρωποι σώζονται μέ τήν Ἀγά-
πη καί τήν Ἀλήθεια. Ἡ Ἀλήθεια, ὁ Ἰ-
ησοῦς Χριστός, ἦρθε ὡς Ἀγάπη, ὡς σαρ-
κωμένη καί σταυρωμένη Ἀγάπη.

Κι ἡ Ἀγάπη, ὁ Χριστός, ἦρθε γιά τήν
Ἀλήθεια. Ἀποκάλυψε τήν Ἀλήθεια, τή
σώζουσα Ἀλήθεια.

● Νά γιατί αὐτοκαταδικάζονται στήν
ἀπώλεια, στήν αἰώνια κόλασι ὅσοι ἀρ-
νοῦνται τήν Ἀλήθεια καί καταφρονοῦν
τήν Ἀγάπη. «Ἀπολλύμενοι, ἀνθ' ὧν τήν
ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς
τό σωθῆναι αὐτούς» (Β' Θεσ. β' 10).

Πλανεμένοι ἀπ' τό ψέμα

Ἄ Ὅποιος κλείνει τά μάτια του στό φῶς
κι ἀρνεῖται πεισματικά τό φῶς, αὐτός
παραδίνεται μόνος του στό ψέμα. Κατα-
δικάζεται μιὰ ζωὴ νά ψάχνεται μέσ' στή
σύγχυσι τοῦ μυαλοῦ του γιά νά βρῆ
τήν ἄκρη τοῦ κόσμου, τό ἀληθινό νόημα
τῆς ζωῆς. Τελικά πελαγώνει.

Ἄ Ἀποκόπτεται τελείως ἀπ' τό Θεό τῆς
ἀγάπης, ἀπ' τό Χριστό, ποῦναι ἡ Ἀγάπη
τῆς Ἀλήθειας. Ἄ Ὅταν πεισματικά παίρνη
τό χέρι του ἀπ' τό Χριστό, τί θέλει Ἐκεῖνος
νά κάνῃ; Μέ τή βία νά τόν τραβήξῃ;

Ἄ Ἐ, λοιπόν, σ' ἀφήνει ὁ Θεός νά πᾶς
ἐκεῖ πού ἐσύ θέλεις ὅπωςδήποτε νά πᾶς!

● Ἄ Ἐτσι ἐξηγεῖται πῶς παραδίνεται
κανείς σέ πνεύματα πλάνης. «Παρέδω-
κεν αὐτούς ὁ Θεός εἰς ἀδόκιμον νοῦν τοῦ
ποιεῖν τά μή καθήκοντα» (Ρωμ. α' 28).
Τούς παρέδωσε, μήπως γιατί δέν τούς ἀ-
γάπησε; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἄ Ὅ Θεός δέν μπο-
ρεῖ νά μὴν ἀγαπᾷ.

Δέν Τόν θέλουν, γι' αὐτό κι ἀπομακρύ-
νονται ἀπό κοντά Του.

● Ἄ Ἐτσι ἐξηγεῖται πῶς «πέμπει ὁ Θε-
ός αὐτοῖς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τό πι-
στεῦσαι αὐτούς τῷ ψεύδει» (Β' Θεσ. β' 11).
Δέν στέλνει ὁ Θεός τούς ἀνθρώπους
στό Διάβολο. Θέλουν μόνου τους νά πα-

ραμένουν στην πλάνη, νά θαμπώνονται απ' τις ενέργειες του κακού.

• Όσοι πιστοί, δέν φοβούνται τή δύναμι του ἔχθρου. Ἔχουν σύμμαχο τήν Ἀλήθεια καί τήν Ἀγάπη, τή Χάρι καί τήν Εὐλογία, τόν Χριστό δηλαδή.

• Ὅποιος δέν εἶναι ἐνεργούμενο του Σατανᾶ, γιατί νά τρομοκρατῆται μέ τή σκέψη, ὅτι ἦρθε ἡ θάρθη κάποιος «υἱός τῆς ἀπωλείας»; Ὁ Χριστός οὔτε πεθαίνει, οὔτε... συνταξιοδοτεῖται! Εἶναι πάντοτε μαζί μας, «ἔως τῆς συντελείας του αἰῶνος» (Ματθ. κη' 20).

Ἀπλῶς σέ μερικές περιπτώσεις ἔχουμε ἐντονώτερο τόν πειρασμό, ἀλλά καί τόν ἐπιρρασμό. Τότε ἀπαιτεῖται μεγαλύτερη ἐγρήγορσις, κατά τό παράγγελμα «Γρηγορεῖτε» (Μάρκ. ιγ' 35-37). Ἀπαιτεῖται ἐντονώτερη προσευχή.

• Ὅσο τό κακό φουντώνει, τόσο κι ἡ παρεμβαστική δύναμις του Θεοῦ εἶναι ἐντονώτερη.

• Ὅσο ἡ φωτιά τῶν ἀντιχρίστων δυναμώνει, τόσο ἡ δροσοβόλος χάρις ἐπισκιάζει τούς πιστούς (Ρωμ. ε' 20).

• Ὅσο ὁ πειρασμός θεριεύει, τόσο κι ἡ ἔκβασις ἀπ' τόν πειρασμό γίνεται αἰσθητότερη (Α' Κορ. ι' 13).

• Ὅσο ἀνοίγουν ἐπικίνδυνα τά στόματα τῆς κολάσεως, τόσο πῶς κοντά μας εἶναι ἡ ἀγκαλιά τῆς προστασίας του Θεοῦ. «Ἐπί τόν Κύριον ὁ ἐσχηκός ἐλπίδα, οὐ δείσει τότε, ὅτε πυρί τά πάντα κρινεῖ καί κολάσει» (ἀναβαθμός γ' ἤχου).

Τούς ἀρέσει τό κακό

Ἄρκεϊ νά μή ταυτιστοῦμε μ' ἐκείνους, πού ἀντιτάσσονται μέ πείσμα στην Ἀλήθεια· μ' ἐκείνους, πού γιά εὐχαρίστησί τους ἔχουν τήν ἀμαρτία καί τήν ἀτιμία. Κι ἐδῶ εἶναι ἡ μεγάλη διαφορά.

Καί οἱ δυό, πού ἀναφέρονται, ἦσαν ἀμαρτωλοί, ἀδικοὶ πλούσιοι. Κι ὁμως ὁ ἕνας σώθηκε, ὁ ἄλλος κολάστηκε.

• Ὁ ἕνας, ὁ Ζακχαῖος, ἀναζήτησε τό Χριστό κι ἀπαρνήθηκε τόν πλοῦτο. Ἔσπενσε ν' ἀπαλλαγῆ ἀπ' τό βάρος του πλοῦτου. Ὅλα τά ἔδωσε ἐκεῖ πού τά χρω-

στοῦσε: Στή δικαιοσύνη καί στην ἐλεημοσύνη. Καί πῆρε τή βεβαίωσι τῆς σωτηρίας ἀπ' τόν Κύριο: «Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο» (Λουκ. ιθ' 9).

• Ὁ ἄλλος, ὁ ἄφρων πλούσιος, παρέμεινε παγιδευμένος στην πλεονεξία. Ἡ ἀμαρτία γι' αὐτόν δέν ἦταν κάτι τό πειρασμικό. Ἦταν ἡ χαρά του, ἡ εὐχαρίστησις του. Ἦταν «εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς» (Λουκ. ιστ' 9).

Τί ἄλλο πῶς ψεύτικο ἀπ' τήν ὕλη καί τή σαρκική ἡδονή; Μόνοι τους, λοιπόν, κρίνονται καί κατακρίνονται ὅσοι ταυτίζονται μέ τό ψέμα καί δέν πιστεύουν στην ἀλήθεια, ὅσοι δαπανοῦν τή ζωή τους «ἐν ταῖς ἡδοναῖς αὐτῶν» (Ἰακ. δ' 3). Κρίνονται διότι δέν πιστεύουν «τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκοῦσιν ἐν τῇ ἀδικίᾳ» (Β' Θεσ. β' 12).

Ὅταν ἡ οὐράνια λέξις «εὐδοκία» ἀναφέρεται σέ βρώμικα πράγματα τῆς γῆς, στην ὕλη καί στή λάσπη, τότε ἔχουμε διαστρέβλωσι νοήματος.

• Οἱ ἄγιοι εὐδοκοῦν, ἀρέσκονται ν' ἀσχολοῦνται μέ τό Θεό καί τά ἀγαθά Του. «Ἐμοί τό προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστί, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τήν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου» (ἀπ' τήν ἀκολουθία τῆς θείας Μεταλήψεως).

Οἱ κοσμικοὶ εὐδοκοῦν «ἐν τῇ ἀδικίᾳ». Ἡ ἀμαρτία καλεῖται ἀδικία. Καί εἶναι.

Ὅταν στό βρέφος, ἀντί γιά γάλα, τοῦ δίνης λάσπη, τό ἀδικεῖς· τό σκοτώνεις.

Ὅταν στόν ἄρρωστο τοῦ προσφέρης φαρμάκι, ἀντί νά τοῦ δώσης τό φάρμακο, τόν ἀδικεῖς· τόν σκοτώνεις.

Κι ὅταν στην ψυχή, ἀντί νά τῆς δώσης τό Χριστό, τῆς δίνης τήν διαφθορά, τήν ἀδικεῖς· τήν σκοτώνεις.

• Τό θέμα δέν εἶναι τί εὐδοκεῖς «ἐν ἀδικίᾳ», τί ἀμαρτωλό καί γήινο σοῦ ἀρέσει. Τό θέμα εἶναι τί ἀρέσει στό Θεό. Σ' Αὐτόν ἀνήκουμε. Αὐτός μᾶς ἐπλασε. Αὐτός μᾶς ἀγόρασε (Α' Κορ. στ' 20).

Ὁλος ὁ ἀγώνας τῆς πνευματικῆς ζωῆς συνοψίζεται σέ μιά μικρή φράσι:

—Χριστέ, δέν θά κάνω ὅ,τι ἀρέσει σέ μένα, ἀλλ' ὅ,τι σέ Σένα μονάχα ἀρέσει!

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Ὁ ἀγώνας τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς

Μετάνοια γιά τήν ἁμαρτία

Ἡ ἁμαρτία ἀμετρία

Τό νά πῆς στόν καρκίνο, στήν ἀρρώστια τοῦ σώματος, «φύγε, ἐξαφανίσου», εἶναι ἀσφαλῶς δύσκολο, διότι ἀποτελεῖ ὑπέρβασι τοῦ φυσικοῦ νόμου. Ἀλλά τό νά πῆς στό πολυχρόνιο ἁμαρτωλό πάθος «φύγε, ἐξαφανίσου», αὐτό εἶναι δυσκολώτερο. Διότι ἕνας τέτοιος λόγος δέν ἔχει ν' ἀντιμετωπίση μόνο τήν ἔξι, πού εἶναι δευτέρα φύσις, ἀλλά κυρίως ἔχει ν' ἀντιμετωπίση τήν ἀνθρωπίνη βούλησι, πού ἔχει διαστρεβλωθῆ.

Ἄν δῆτε ἅγιο νά βγάξη δαιμόνια καί χριστιανό πού νίκησε τό πάθος τῆς πλεονεξίας ἢ τῆς σαρκολατρίας, ποιόν θά θαυμάσετε περισσότερο;

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος τόν δεύτερο θεωρεῖ πολύ ἀνώτερο καί θαυμαστότερο ἀπό τόν πρῶτο: «Ἄν θές νά κάνης θαύματα, ἄς ἀπαλλαγῆς ἀπ' τά πάθη σου καί τό πᾶν ἔχεις πετύχει. Διότι, ἀγαπητέ, μέγας δαίμονας εἶναι ἡ ἁμαρτία. Ἄν αὐτήν τήν ξερριζώσης, πέτυχες σπουδαιότερο ἀπό ἐκείνους, πού βγάζουν δαιμόνια» (Ε.Π.Ε. 10,412).

Ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ ἀμετρία.

Αὐτό τονίζει πολλές φορές ὁ ἱερός Χρυσόστομος, χωρίς φυσικά αὐτό νά ἰσχύη γιά ὅλα τά πράγματα.

- Τό κρασί π.χ. τῆς ἀμετρίας εἶναι ἁμαρτία καί λέγεται μέθη.

- Τό σέξ τῆς ἀμετρίας εἶναι ἁμαρτία· λέγεται ἀκολασία, πορνεία, μοιχεία.

- Τά χρήματα τῆς ἀμετρίας εἶναι ἁμαρτία· λέγεται πλεονεξία, φιλαργυρία. «Πανταχοῦ ἡ ἀμετρία κακόν» (Ε.Π.Ε. 15,468).

Ἡ ἀμετρία ἀφορᾷ κυρίως στή χρῆσι τῶν δώρων καί τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ. Διότι ὑπάρχουν πράγματα, ὅπου ὄχι μό-

νο ἡ ἀμετρία, ἀλλ' ἡ ὁποιαδήποτε χρῆσις τους συνιστᾷ ἁμαρτία. Ὑπάρχουν πράξεις, πού οὔτε μέ μέτρο οὔτε μέ σταγονόμετρο ἐπιτρέπονται.

- Στή χρῆσι π.χ. τοῦ δηλητηρίου δέν ἰσχύει μέτρο ἢ ἀμετρία. Καί μιᾷ σταγόνα μπορεῖ νά προκαλέσῃ τό θάνατο.

- Ἔτσι κι ἡ κλοπή.

Ἀσέβεια

Μιά ἁμαρτία πότε γίνεται ἀσέβεια; Ὅταν περνάει ἀπ' τά ἐξῆς στάδια:

- Ἀπό τή δικαιολογία. Ὁ ἁμαρτωλός προσπαθεῖ νά ἀποσειση τήν εὐθύνη, ἐπικαλούμενος λόγους, γιά τούς ὁποίους τάχα δέν γινόταν νά μή τελεστή ἡ ἁμαρτία.

- Διαστρέβλωσις. Ἡ δικαιολογία λέει: «Ἵπῆρχαν λόγοι, πού ἔπρεπε νά γίνῃ αὐτό πού ἔγινε». Ἡ διαστρέβλωσις λέει: «Αὐτό πού ἔγινε, δέν εἶναι κακό». Τό μαῦρο ἐμφανίζεται ὡς ἄσπρο καί τό ἄσπρο ὡς μαῦρο· τό φῶς ὡς σκότος καί τό σκότος ὡς φῶς. «Οὐαί οἱ λέγοντες τό πονηρόν καλόν καί τό καλόν πονηρόν, οἱ τιθέντες τό σκότος φῶς καί τό φῶς σκότος, οἱ τιθέντες τό πικρόν γλυκύ καί τό γλυκύ πικρόν» (Ἦσ. ε' 20).

- Θεωρία. Μετά τή διαστρέβλωσι ἡ ἁμαρτία γίνεται θεωρία, φιλοσοφία, κατὰστασις, τρόπος ζωῆς, ἀκόμα καί νόμος τοῦ κράτους. Ἵποστηρίζεται καί θεωρητικά ἢ παράβασις τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ. Αὐτό λέγεται καί ἀμοραλισμός.

- Ἀναίσχυντία. Φτάνει στό σημεῖο νά τεληται ἀδιάντροπα ἡ ἁμαρτία. Κακό φοβερό δέν εἶναι ἡ ἁμαρτία, πού προκαλεῖ πόνο καί μετάνοια, ἀλλ' ἡ ἁμαρτία ἢ ἀναίσχυντη, πού προκαλεῖ τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀμαρτία εἶναι ἀχαριστία. Καί, ὅπως ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας, «τῇ ἀχαριστίᾳ ἔπεται ἡ ἀναισχυντία». Λέει χαρακτηριστικά καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Δέν εἶναι τόσο κακό τό ν' ἀμαρτάνουμε, ὅσο τό νά μή ντρεπώμαστε μετά τήν ἀμαρτία καί τό νά βάζουμε τό Θεό συνήγορο τῶν ἀμαρτημάτων μας» (Ε.Π.Ε. 34,576).

Ἡ πιό ἐπικίνδυνη

Σωματικά δυό εἶναι οἱ πλέον ἐπικίνδυνες ἀρρώστιες, ἡ ἀνίατη καί ἡ ὑπουλη.

Καί στήν πνευματική ζωή οἱ πιό ἐπικίνδυνες ἀμαρτίες εἶναι οἱ ἀνιάτες καί οἱ ὑπουλες.

- Ἀνίατη εἶναι ἡ ἀμετανοησία.
- Ὑπουλη ἡ ψευδαίσθησις.

Κάποτε καί οἱ δυό, ἀμετανοησία καί ψευδαίσθησις, ταυτίζονται. Ἡ ψευδαίσθησις ὁδηγεῖ στήν ἀμετανοησία. Ἀφοῦ κάποιος δέν ἔχει αἴσθησι καί συναίσθησι τῆς ἀμαρτίας, γιατί νά μετανοήσῃ;

Γιά τόν ἑαυτό μας δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀπάτη ἀπ' τήν ψευδαίσθησι, ὅτι δέν ἔχουμε ἀμαρτίες, ὅτι εἴμαστε δικαιώμενοι! Πρόκειται γιά τήν ψευδαίσθησι τῆς σωτηρίας. «Ἐάν εἴπωμεν, ὅτι ἀμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτούς πλανῶμεν καί ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν» (Α' Ἰωάν. α' 8). Ἀντίθετα, ἡ συναίσθησις τῆς ἀμαρτωλότητας καί ἡ μετάνοια ἐξασφαλίζουν τήν ἄφεσι τῶν ἀμαρτιῶν καί τή λύτρωσι.

Τά ἀνθρώπινα δικαστήρια δέχονται τή μεταμέλεια καί τή μετάνοια τοῦ ἐνόχου ὡς κάποιον ἐλαφρυντικό γιά νά προβοῦν σέ μείωσι τῆς ποινῆς.

Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ δέχεται τή μετάνοια τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καί τοῦ χειρότερου ἐγκληματία, ὅχι γιά τή μείωσι ἀπλῶς τῆς ποινῆς, ἀλλά γιά τήν ἐξαφάνισί της. Καί ὅχι μόνο. Καί γιά τή βράβευσί τοῦ ἀμαρτωλοῦ. «Ἐάν ὁμολογῶμεν τάς ἀμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καί δίκαιος, ἵνα ἀφῆ ἡμῖν τάς ἀμαρτίας καί καθάρισή ἡμᾶς ἀπό πάσης ἀδικίας» (Α' Ἰωάν. α' 9).

Μεγάλη ἡ δύναμις τῆς μετανοίας. Μοναδικό φάρμακο, ἀποτελεσματικό γιά ὅλα τά πάθη. Στοιχίζει μερικούς μόνο στεναγμούς καί μερικά δάκρυα. Λέει ὁ Μέγας Βασίλειος: «Ἐκακώθημεν διά τῆς ἀμαρτίας· ἰαθῶμεν διά τῆς μετανοίας» (Ε.Π.Ε. 6,28). Μετάφρασις: Τραυματιστήκαμε μέ τήν ἀμαρτία. Ἄς γιαιτρευτοῦμε μέ τή μετάνοια.

Ἄγκιστρο - Ἡδονή - Τοκετός

Σύμφωνα μέ ἀγιογραφικές καί πατερικές εἰκόνες:

• Ἡ ἀμαρτία εἶναι τό ἄγκιστρο, τό δόλωμα, νά συλληφθῆ ὁ ἄνθρωπος στά δίχτυα τοῦ Διαβόλου. Τό δόλωμα εἶναι ἐλκυστικό. Καί ἡ ἀμαρτία συνήθως στήν ἀρχή εἶναι γλυκειά. «Ἡδονή ἄγκιστρον ἐστι τοῦ διαβόλου πρὸς ἀπώλειαν ἔλκον. Ἡδονή, μήτηρ τῆς ἀμαρτίας· ἡ δέ ἀμαρτία τό κέντρον ἐστὶ τοῦ θανάτου» (Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 6,264). Μετάφρασις: Ἡ ἀμαρτωλῆ ἡδονή εἶναι τό δόλωμα, πού μᾶς τραβάει ὁ διάβολος πρὸς τήν ἀπώλεια. Ἡ ἡδονή εἶναι μητέρα τῆς ἀμαρτίας. Ἡ δέ ἀμαρτία εἶναι τό κεντρί τοῦ θανάτου.

• Ἡ ἀμαρτία εἶναι πρόσκαιρη εὐχαρίστησις, πού προκαλεῖ μακρὸ πόνου. Εἶναι ἡδονή καί ὀδύνη· ἡ ἡδονή, πού γεννάει τήν ὀδύνη.

Ἡ γυναίκα τήν ὥρα τοῦ τοκετοῦ ἔχει πόνους· ὅταν γεννήσῃ ὅμως, οἱ πόνου σταματοῦν. Στήν ἀμαρτία ἀντιθέτως, μετά τόν τοκετό ἀρχίζουν οἱ πόνου· πόνου ἀβάστακτοι· πόνου φρικτοί, πού μπορεῖ νά καταστοῦν ἀτελεύτητοι.

Γιά τή στάσι μπροστά στήν πρόσκαιρη ἀπόλαυσι τῆς ἀμαρτίας μιλάει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν προβάλλῃ τό Μωυσῆ, πού προτίμησε «συγκρακοῦχθῆσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν» (Ἐβρ. ια' 25).

Γιά τήν ὀδύνη, πού προκαλεῖ ἡ ἡδονή τῆς ἀμαρτίας, λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Τό χαρακτηριστικό τῆς ἀμαρτίας: Ὅταν γεννηθῆ, τότε γεμίζει πόνους τήν ψυχὴ πού

τή γέννησε· αντίθετα ἀπ' τό φυσικό νόμο τοῦ τοκετοῦ. Ἐμεῖς, μόλις γεννηθήκαμε, ἀμέσως δώσαμε τέρμα στοὺς πόνους. Ἡ ἁμαρτία, μόλις γεννηθῆ, ταλαιπωρεῖ μέ τούς πόνους τοὺς λογισμούς, πού τήν γέννησαν» (Ε.Π.Ε. 30,196).

● Ἡ ἁμαρτία εἶναι αἰσχρός τοκετός, πού γεννάει πολλά θλιβερά, κάποια ἄλλη ἁμαρτία, κάποτε καί φρικτή ἀρρώστια, πάντοτε πόνο στήν ψυχή, τύψεις στή συνείδησι. Τέλος γεννάει τό θάνατο. «Ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δέ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον» (Ἰακ. α' 15).

Γιά τό γέννημα τῆς ἁμαρτίας μιλάει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Διά τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος» (Ρωμ. ε' 12). Ἀλλά καί γιά τή συνέπεια τῆς ἁμαρτίας: «Τά ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος» (Ρωμ. στ' 23).

Τί κέρδισε ὁ ἄνθρωπος μέ τήν παρακλή τοῦ πρώτου Ἀδάμ; Τό θάνατο. Τί κέρδισε μέ τήν ὑπακοή τοῦ νέου Ἀδάμ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ; Τήν αἰώνια ζωή. Ὁ ἄνθρωπος πρό Χριστοῦ ἐξωφλοῦσε τό γραμμάτιο τῆς ἁμαρτίας μέ σωματικό θάνατο. Γιά τό μετά Χριστό θάνατο τό γραμμάτιο τῆς ἁμαρτίας ἐξοφλεῖται πολὺ πιό ἀκριβά, μέ τόν αἰώνιο θάνατο, μέ τόν ἀθάνατο θάνατο. Ἐκτός ἂν προλάβῃ ὁ ἁμαρτωλός καί σφραγίσῃ τό γραμμάτιο του μέ τή σφραγίδα τῆς μετανοίας.

Γιά τά γεννήματα τῆς ἁμαρτίας λέει ὁ Χρυσόστομος: «Τά περισσότερα νοσήματα προέρχονται ἀπό ψυχικές ἁμαρτίες. Ἄν τό χειρότερο, ὁ θάνατος, ἔχη ρίζα τήν ἁμαρτία, πολὺ περισσότερο τά νοσήματα» (Ε.Π.Ε. 10,272).

Τραῦμα - Δουλεία

● Ἡ ἁμαρτία εἶναι τραῦμα, πληγὴ γιά τήν ψυχή. Πληττει τήν πιό εὐαίσθητη χορδὴ τῆς ψυχῆς, τήν ἐλευθερία. Ἄν πληγωθῆ τό πουλί σέ μιά ἀπ' τίς φτεροῦγες του, εἶναι ἀδύνατον νά πετάξῃ. Πέφτει στό χῶμα, αἰχμάλωτο τῆς γῆς.

Τό ἴδιο κι ὁ ἄνθρωπος. Μόνο μέ τά φτερά τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας μπορεῖ

ν' ἀνεβῆ ψηλά. Ἄν πληγωθῆ καί τραυματιστῆ μέ τήν ἁμαρτία, χάνει ὕψος, πέφτει χαμηλά, προσγειώνεται ἐπικίνδυνα, αἰχμαλωτίζεται.

Γιά τή φθορά τῆς ἐλευθερίας μας ἀπ' τήν ἁμαρτία μιλάει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἐπειδὴ εἰσῆλθεν ἡ ἁμαρτία, ἐλυμήνατο τήν ἐλευθερίαν καί διέφθειρε τήν ἀπό τῆς φύσεως δεδομένην ἀξίαν καί τήν δουλείαν ἐπεισήγαγεν» (Ε.Π.Ε. 3,258). Μετάφρασις: Σάν μπῆκε στόν κόσμον ἡ ἁμαρτία, ἔκλεψε τήν ἐλευθερία, διέφθειρε τή φυσική μας ἀξία καί εἰσήγαγε τή δουλεία.

Τό τραῦμα τῆς ἁμαρτίας βαθύ. Γιά τή θεραπεία του χρειάστηκε νά τραυματιστῆ ὁ ἴδιος ὁ Θεός! Ὁ Χριστός, κατά τήν ἀνθρωπίνη Του φύσι, «ἐτραυματίσθη διά τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καί μεμαλάκισται διά τὰς ἀνομίας ἡμῶν» (Ἦσ. νγ' 5).

● Ἡ ἁμαρτία εἶναι δουλεία. «Πᾶς ὁ ποιῶν τήν ἁμαρτίαν, δούλος ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας» (Ἰωάν. η' 34). Μπορεῖ κάποιος νά ἔχη ἀναδειχτῆ ἥρωας, νά ἔχη ἀντιταχτῆ σέ δικτάτορες, κι ὁμως νά καταντᾷ ὁ ἴδιος ἐλεεινός αἰχμάλωτος, διότι δέν ἀποτινάσσει τό ζυγὸ τῆς ἁμαρτίας.

Ὅποιος δέν ζῆ τό Χριστό σάν μοναδικό Ἐλευθερωτῆ, αὐτός δέν εἶναι ἀληθινά ἐλεύθερος. «Ἐάν ὁ Υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε» (Ἰωάν. η' 36).

Γιά τή δική μας ἀπελευθέρωσι ὁ Ἄδέσμευτος δεσμεύτηκε στό χρόνο καί στό χῶρον· γιά νά ἀποδεσμευτοῦμε ἐμεῖς ἀπ' τά σκληρὰ δεσμά τῶν παθῶν.

Ἐξαρτήθηκε ὁ Ἄνεξάρτητος στό Σταυρό, γιά ν' ἀποκαθηλώσῃ ἐμᾶς ἀπ' τό κάρφωμα τῆς ἁμαρτίας, ἀπ' τήν ἐξάρτησι τοῦ καί τυραννία τῶν παθῶν.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος παρακαλεῖ ν' ἀποφεύγουμε τήν ἁμαρτία, πού ἀποτελεῖ φρικτὴ τυραννία: «Παρακαλῶ, ἅς ἀποφεύγουμε μέ πολλή σπουδὴ τήν τυραννία τῆς ἁμαρτίας κι ἅς τήν πολεμᾶμε. Ποτέ ἅς μὴ συμβιβαστοῦμε μαζί της. Ἀφοῦ μᾶς λευτέρωσε ὁ Χριστός, ἅς μένουμε στήν ἐλευθερία» (Ε.Π.Ε. 7,22).

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ποιμαντική ανάγκη ἢ «ιερή» γλώσσα;

Απάντησι σέ ὄσους ἀμφισβητοῦν τήν ποιμαντική ανάγκη νά κατανοῇ ὁ πιστός λαός τά τελούμενα καί λεγόμενα κατά τή λατρεία μας, δίνει ἐμπειριστωμένο ὑπόμνημα τοῦ σεμινοῦ καί ἐναρέτου Μητροπολίτου Νικοπόλεως καί Πρεβέζης Μελετίου (ἀντιπροέδρου τώρα τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου). Ἀποσπάσματα ἀπ' τό ὑπόμνημά του δημοσιεύουμε στή συνέχεια.

● Τό ὄλο ζήτημα ἀνάγεται στήν **προτεραιότητα** μέσα στήν Ἐκκλησία. Γράφει ὁ σεβάσμιος ἐπίσκοπος Μελέτιος:

«Ποία εἶναι, ποία πρέπει νά εἶναι, ἡ προτεραιότητα γιά τήν Ἐκκλησία;

□ Οἱ μεγαλοπρεπεῖς “παραδοσιακά” φτιαγμένοι ναοί, ἢ ἡ λογική λατρεία;

□ Ἡ γλώσσα τῶν πατέρων, ἢ ἡ πίστη τῶν πατέρων;

□ Ὁ ἑλληνικός “πολιτισμός”, ἢ ἡ ἐν ἡμῖν ἐλπίδα;

□ Ἐπιτρέπεται ἡ Ἐκκλησία, ἢ ἐγώ ὡς λειτουργός της, κήρυκας τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ νά κολλάει σέ πράγματα, θέματα, πράξεις, ἰδέες, λογισμούς, πού δέν στέκουν ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ καί δέν θά ἔχουν πέραση στήν βασιλεία Του;

● Ἄραγε τί θά λέγαμε ἂν ζούσαμε στήν ἐποχή τοῦ Κυρίου καί τόν ἀκούγαμε νά μιλάη τόσο **ἀπλᾶ** καί **κατανοητά** καί νά διάγη τόσο ταπεινά καί ἀπέριπτα;

Τό πιθανότερο εἶναι νά φεύγαμε ἀπό κοντά Του ἐμεῖς οἱ τάχα «σοφοί» θεολόγοι, οἱ θηρεύοντες λέξεις περιεργες καί καινοφανεῖς, οἱ ἐκφραζόμενοι κατά τρόπο «κουλτουριάρικο». Ἡ λεγόμενη ἄνθις τῆς «θεολογίας» τοῦ '60 ἢ τοῦ '70 δέν θά μπορούσε νά ταυτιστῆ μ' ἕνα διδάσκαλο σάν τόν Ἰησοῦ! Θά μᾶς φαινόταν πολὺ... ἠθικιστής, ἀφοῦ ἀσχολεῖται μέ τό μάτι, ἂν βλέπη πονηρά ἢ ἄθῳα τίς γυναῖκες! Θά τόν προσπερνούσαμε, ἀφοῦ δέν κάνει φιλοσοφικούς στοχασμούς, ἀλλά λέει ἀπλῶς ἕνα «Ἄγαπᾶτε ἀλλήλους»!

Ἄναφερόμενος στό θέμα ὁ ἐπίσκοπος Νικοπόλεως καί Πρεβέζης, σημειώνει:

«Μποροῦμε νά μιλάμε γιά τήν ζωή τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς τήν δίνει μέ τήν ἄκρα ταπεινώσή Του καί μέ τήν ὀλοκληρωτική κένωσή Του, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Θανάτου καί τῆς ταφῆς, μέ τό ὅτι ἐν νεκροῖς ἐλογίσθη (μέ τό ὅτι δηλαδή ὁ Ὡν ἐλογίσθη σάν μή ὢν), -καί ἐμεῖς νά ψάχνουμε γιά λέξεις ἢ συντάξεις ἐντυπωσιακές, γιά νά ἐκστασιάζονται μερικοί νοσηροί τύποι, πού ἡ εὐσέβειά τους μεταφράζεται στήν γεμάτη λεξιλαγνία χρήση σπανίων ἀρχαϊκῶν λέξεων γιά πρόκληση ἐντυπώσεων;»

● Ὅσοι ἐπιμένουν σ' ἕνα γλωσσικό ἰδίωμα γιά τίς ἱερές ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας, ὄχι μόνο κατασκευάζουν νέους **ἀπρόσωπους ἁγίους** (ἁγία γλώσσα, ἁγία μουσική, ἁγία ἀρχιτεκτονική, ἅγιο τόπο, ἅγιες θρησκευτικές παρελάσεις), ἀλλά καί εἰσάγουν, ἀσφαλῶς ἀσυναίσθητα, τό **μαγικό τρόπο** στή λατρεία μας.

Ἄς ἀκούσουμε καί ἐπ' αὐτοῦ τόν σεμνὸ ἐπίσκοπο Μελέτιο:

«Τό Ἅγιο Εὐαγγέλιο καί οἱ εὐχές τῶν ἱερῶν μας ἀκολουθιῶν δέν εἶναι μαγικές τελετές, πού λειτουργοῦν καί ἐνεργοῦν μόνες τους, ἀλλά εἶναι κοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό. Ὅταν διαβάζουμε τήν ἁγία Γραφή, ὁ Θεός μιλάει σέ μᾶς. Ὅταν προσευχόμαστε, ἐμεῖς μιλάμε στόν Θεό! Ὅταν ἀκοῦμε ἢ διαβάζουμε τό Ἅγιο Εὐαγγέλιο καί δέν καταλαβαίνουμε τίποτε, πῶς μᾶς μιλάει ὁ Θεός; “Ἀνοήτως”; Ποία ἢ δική μας ὠφέλεια; Μηδενική; Τό ἀνέχεσαι σύ, σάν ποιμένας τῶν προβά-

των; Καί ὅταν λέμε εὐχές καί δέν τίς καταλαβαίνουμε, τί λέμε στόν Θεό; Τίποτε; Τό ἀνέχεσθε;

Ὁ Θεός εἶναι κατά τήν οὐσία Του ἀπρόσιτος καί “ἀνόητος”· δηλαδή, ἀκατανόητος. Ὁ λόγος Του ὁμως δέν εἶναι ἀπρόσιτος οὔτε ἀνόητος οὔτε ἀκατανόητος».

• Ὅποιος **ποιμένας**, λειτουργός τῆς Ἐκκλησίας, κινεῖται μέ τή συνείδησι τῆς πνευματικῆς του εὐθύνης, δέν μπορεῖ νά ἀγεται καί νά φέρεται, οὔτε μπορεῖ νά συντονίζεται μέ τό τί ἀρέσει στόν καθένα. Κίνητρο καί κριτήριο κάθε ποιμαντικῆς του διακονίας εἶναι ἡ **οἰκοδομή τῶν πιστῶν** (Α΄ Κορ. ιδ΄ 26).

Φυσικά δέν αὐθαιρετεῖ. Πρωτοτυπεῖ, ἀλλά δέν αὐθαιρετεῖ. Προτείνει, ἀλλά δέν ἐπιβάλλει. Πάντοτε ἐνεργεῖ ὡς μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Κι ὅπως ὅποτε ἡ ὁποιαδήποτε ἀλλαγῆ, ἀκόμα κι ὡς πρός τήν ἐξωτερική μορφή, δέν παραβλέπει τή **συνοδικότητα** τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ ἐπίσκοπος Μελέτιος, μέ καθολική ἀναγνώρισι, παρέχει ἐξηγήσεις γιά τό ὅτι οἱ πιστοί ἔχουν δικαίωμα νά κατανοοῦν τά ὅσα λέγονται στήν κοινή λατρεία:

«Ὁ Κύριος μέ ἔκανε ποιμένα, ὄχι πρόβατο. Ἡ εὐθύνη μου δέν μετατοπίζεται σέ κανέναν!

Δέν ἄλλαξα τίποτε, σέ τίποτε. Ἀπλῶ, μέ μεταγλώττιση ἔκαμα τά νοήματα σαφῆ καί προσιτά. Γιά νοθεσία, γιά διδαχή, γιά προσευχή· γιά τό ἔργο τοῦ Θεοῦ. Στό ὄνομά Του. Καί γιά τή δόξα Του. Μεγάλῃ δόξα Του εἶναι τό ὅτι ἐταπεινώθη ἔως Σταυροῦ καί Θανάτου καί Ταφῆς, γιά νά μᾶς σώσει. Καί ἐμεῖς οἱ κληρικοί Του, οἱ μέτοχοι τῆς ἱερωσύνης Του καί συνεχιστές τῆς μυστικῆς ἐν Σιών ἱερουργίας Του, ἔχομε χρέος νά ἀνοίγουμε τόν δρόμο πρός τήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ ταπεινούμενοι».

• Ἀπό τούς ὑπερασπιστές τῆς ἐμμονῆς στήν ἀρχαία γλῶσσα προβάλλεται συνήθως τό ἐπιχείρημα τῆς «**Συνοδικῆς διαγνώμης**». Καί φαίνεται ὡς λογικό, προκειμένου μάλιστα νά προληφθῇ τυχόν μαζική ἀντίδρασις, ἢ σκανδαλισμός, ἢ ἀκόμα καί... σχίσμα! Ἐχομε βέβαια τό προηγούμενο τόσων ἀλλαγῶν στή λειτουργική τάξι, πού ἔγιναν γιά λόγους ποιμαντικούς καί χωρῆς ἀποφάσεις οἰκουμενικῶν ἢ καί τοπικῶν συνόδων. Ἐχομε καί τό προηγούμενο τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, ὅπου ἡ προσωπική προσπάθεια τοῦ **π. Ἰουστίνου Πόποβιτς** ἀπέκτησε καθολικό κύρος. Ὅλοι τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας δέν λειτουργοῦν πλέον στή Σλαβονική (σάν τά δικά μας τά ἀρχαῖα!), ἀλλά στήν Σερβική, στή γλῶσσα τοῦ λαοῦ, σύμφωνα μέ τή μετάφρασι τοῦ μακαριστοῦ μεγάλου Γέροντα.

Γιά τό θέμα τῆς Συνοδικῆς ἐπικυρώσεως ὁ σεβάσμιος ἐπίσκοπος Μελέτιος, λέει:

«**Καμμιά μετάφρασι τῶν λειτουργικῶν κειμένων δέν ἔγινε μέ προηγούμενη ἔγκρισι Συνόδου. Οὔτε στίς ἀρχαῖες Ἐκκλησίες. Οὔτε στίς νεώτερες. Ἀπλῶ διεπιστώθη ἡ χρησιμότητά τους γιά τή λατρεία καί ἀθρόυβα (σάν λύση μονόδρομος καί σωτήρια) καθιερώθηκαν.**

Θυμίζω τό παράδειγμα τοῦ ἀρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς. Μετάφρασε τήν θεία λειτουργία. Ὅχι γιά νά εἶναι ἐγκόλπιο βοηθητικό. Ἀλλά γιά τήν χρήση στήν λατρεία. Τό τόλμημά του πέρασε μέ ταχύτητα ἀστραπῆς στήν πράξι τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἰουστίνος ἀναγνωρίσθηκε γιά Ἅγιος. Γιά τά ἔργα του. Καί ἀπό τά ἔργα του. Μήπως τόν ἀμφισβητεῖ κανείς;».

Ὅποιος ἔχει καί ἀγάπη στό λαό καί ποιμαντική ἀγωνία δέν μπορεῖ νά ἱκανοποιηται μ' ἓνα ξερό **veto** σέ κάθε συζήτησι ἢ διάλογο γιά τό θέμα τῆς γλώσσας.

Γνωριμία μέ τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρόγραμμα συνεργασίας

Α΄ Κορ. 1στ΄ 8-12

Ἡ θύρα τοῦ Θεοῦ (στ. 8-9)

Ανοικτό πάντοτε τό πρόγραμμα τοῦ Παύλου, γιά νά βάλῃ ὁ Θεός τήν ὑπογραφή Του ἢ τήν τροποποίησί Του. Τό ἄν κάποτε ἐπιμένῃ σ' αὐτό, πού ἔχει σκεφτῆ, τό κάνει μόνο καί μόνο γιά τό ἔργο τοῦ Εὐαγγελίου. Κοιτάζει πού ἀνοίγουν πόρτες καί πού κλείνουν πόρτες. Ὅταν δῆ, ὅτι ὁ Θεός σ' ἕνα τόπο ἀνοίγῃ τήν πόρτα, γιά νά περάσῃ ὁ λόγος κι ἀνοίγῃ τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, γιά νά ὑποδεχτοῦν τό λόγο τῆς χάριτος, παραμένει περισσότερο. Αὐτό συνέβηκε στήν Ἐφεσο: «**Ἐπιμένῳ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς Πεντηκοστῆς. Θύρα γάρ μοι ἀνέωγε μεγάλη καί ἐνεργής, καί ἀντικείμενοι πολλοί**» (στ. 8-9). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «**Θά παραμείνῳ δέ στήν Ἐφεσο μέχρι τήν Πεντηκοστή. Διότι μεγάλη θύρα μοῦ ἔχει ἀνοικθῆ γιά ἀποτελεσματικό ἔργο, ἀλλά καί πολλοί εἶναι πολέμιοι**».

● Στήν ἐπιστροφή ἀπ' τήν τρίτη περιοδεία του θά ξαναπεράσῃ κοντά ἀπ' τήν Ἐφεσο. Στήν παραλία τῆς Μιλήτου θά συνάξῃ τούς πρεσβυτέρους καί ἐπισκόπους καί θά τούς θυμίσῃ, ὅτι ἔμεινε κοντά τους τρία χρόνια. «**Τριετίαν ὄλην οὐκ ἔπαυσάμην μετά δακρύων νοουθετεῖν ἕνα ἕκαστον**» (Πράξ. κ΄ 31).

● Στήν Ἐφεσο ἔζησε τίς μεγάλες εὐλογίες. Ὅταν γράφῃ στούς Κορινθίους, πρέπη νάναί Πάσχα τοῦ 57 ἢ 58 μ.Χ.. Σκέπεται νά παραμείνῃ μέχρι τήν Πεντηκοστή κι ὕστερα νά συνεχίσῃ τό δρόμο καί νά φτάσῃ μέσῳ Μακεδονίας στήν Ἀχαΐα, στήν Κόρινθο.

Στήν Ἐφεσο βρῆκε πρόσφορο ἔδαφος νά σπεύρῃ τό λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἄνοιξε ὁ Θεός **θύρα** γιά τή **θύρα!** Κάποτε ὁ ἴδιος ἔγινε τό εὐλογημένο θήραμα τοῦ Θεοῦ. Τώρα ὁ ἴδιος, σάν

βλέπῃ ν' ἀνοίγῃ ὁ Θεός πόρτα εὐκαιρίας, προσφέρει τά πάντα γιά νά θηρεύσῃ ψυχές καί νά τίς καταστήσῃ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

● Ὅπου ὅμως ὑπάρχει ἡ μεγάλη δρᾶσις, ἐκεῖ παρατηρεῖται κι ἡ φανατική ἀντίδρασις. «**Καί ἀντικείμενοι πολλοί**». Ἀναφέρεται στά ἐπεισόδια, πού προκάλεσε ὁ Δημήτριος ὁ ἀργυροκόπος (Πράξ. 1θ΄ 18-41). Ἴσως καί σ' ἄλλες δυσκολίες.

Ἄναμενόμενο. Σέ κῶρο, ὅπου «κατά κράτος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου νύξανε καί ἴσχυεν» (Πράξ. 1θ΄ 20), ὁ Διάβολος θά ἔκανε ἔκτακτη ἐπιστράτευσι τῶν δυνάμεών του καί θά ἐξωπλιζόταν μέ τή χειρότερη μανία.

● Ὅταν βλέπῃ ὁ ἀντικείμενος, ὁ ἀντίχριστος, ὅτι ὅλα πᾶνε γι' αὐτόν καλά, ὅτι οἱ χριστιανοί κοιμοῦνται, γιατί νά μή κοιμηθῆ κι αὐτός; Ὅταν δέν τοῦ ἐνοχλοῦν τό καταστρεπτικό του ἔργο, γιατί νά κινήσῃ εἰδικούς πειρασμούς καί εἰδικούς διωγμούς;

Ὅταν ὅμως βλέπῃ ἐπικίνδυνο ἀντίπαλο (καί ἐπικίνδυνος γιά τό Σατανᾶ ἀντίπαλος εἶναι ὁ Παῦλος), τότε ἀγριεῖ. Κινεῖ ὄλο τό μηχανισμό του. Θέτει σέ λειτουργία ὅλες τίς «μεθοδεῖες» του (Ἐφεσ. στ΄ 11).

● Συνθήκως ἀποροῦμε, γιατί ἐνάρετοι χριστιανοί ὑποφέρουν περισσότερο ἀπ' τούς ἀσεβεῖς! Μά δέν γίνεται διαφορετικά.

Ἡ ἀγάπη πληρώνεται μέ θλίψεις.

Ὁ Χριστός ἀμείβεται μέ Σταυρό.

Οἱ ζωντανοί χριστιανοί δοκιμάζονται στό καμίσι τῶν θλίψεων, πού ἔχουν πολλές φορές ὑποκινήτῃ τό Σατανᾶ. Λέει ὁ Χρυσόστομος: «**Ὅταν δῆς ἅγιον ἄνδρα νά κατορθώνῃ σπουδαῖα καί νά ὑποφέρῃ ἀπειρες θλίψεις, νά μὴν ἀπορήσῃ. Γιά τό ἀντίθετο μάλιστα θάπρεπε νά ἀπορῆς, ἄν, δηλαδή, ὁ διάβολος, ἐνῶ**

χιτυείται τόσο σκληρά από τον Άγιο, παρέμενε άπαθής και δεχόταν τά χιτυήματα» (Ε.Π.Ε. 18α,730).

Ἄποστολή Τιμοθέου – Ἀπολλῶ (στ. 10)

Στό ἔργο του ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶχε καί πιστούς συνεργάτες. Τούς τιμᾶ. Τούς ἐμπιστεύεται, ἔστω κι ἂν σπὴν ἡλικία ἦσαν μικροί. Ὁρμιοί ἦσαν πνευματικά. Δυὸ ἀπ' τούς συνεργάτες του χαρακτηρίζει μέ τόν τίτλο «*γνήσιον τέκνον*»: τόν Τιμόθεο καί τόν Τίτο (Α΄ Τιμ. α΄ 2. Τίτ. α΄ 14).

Παρακαλεῖ τούς χριστιανούς νά μὴν ὑποτιμήσουν, ἀλλά νά τιμήσουν τόν Τιμόθεο, πού πρόκειται νά τούς ἐπισκεφτῆ: *«Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γέννηται πρὸς ὑμᾶς. Τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς καγῶ. Μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ. Προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ ἵνα ἔλθῃ πρὸς με. Ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν»* (στ. 10-11). Ἀπόδοσις σπὴν ἀπλοελληνική: *«Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, προσέχετε νά αισθανθῆ ἄνετα κοντά σας. Διότι κάνει τὸ ἔργο τοῦ Κυρίου, ὅπως καὶ ἐγώ. Γι' αὐτὸ κανεῖς νά μὴ τὸν περιφρονήσῃ. Ἀλλὰ νά τὸν προπέμψετε μέ τιμές, γιὰ νά ἐπιστρέψῃ σὲ μένα. Διότι τὸν περιμένω μαζί μέ τούς ἀδελφούς».*

● Εἶναι σπουδαῖο κίνητρο γιά πνευματική ἐργασία, νά αισθάνεται ὁ ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου ἄνεσι πνευματική. Νά ξέρῃ, ὅτι δέν τὸν ὑποβλέπουν, δέν ὑποσκάπτουν τή διακονία του.

Συγκεκριμένα ὁ Τιμόθεος ἦταν πιστός στὸν ἀπόστολο Παῦλο. Μέχρι νά ἐγκατασταθῆ ἐπίσκοπος σπὴν Ἔφεσο, τὸν χρησιμοποιοῦσε σέ πολλές ἀποστολές. Εἶχε τὴν πεποίθησι, ὅτι ἐπάξια τὸν ἐκπροσωποῦσε. Γράφει σέ ἄλλη Ἐπιστολή του: *«Τὴν δοκιμὴν Τιμοθέου γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρί τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀπίδω τά περὶ ἐμὲ ἐξαιτῆς»* (Φίλιπ. β΄ 22-23).

Στούς Κορινθίους τὸν στέλνει ὡς προπομπό. Ζητάει νά τὸν τιμήσουν. Νεαρός σπὴν ἡλικία ὁ Τιμόθεος. Ἀλλ' ἀπὸ τότε, πού ἀποσπάστηκε ἀπ' τή θαλαπρῆ τῆς εὐσεβοῦς μητέρας του Εὐνίκης καί τῆς σεβαστῆς μάμμης του Λωΐδος, καί ἐντάχθηκε σπὴν περιπέτεια τῆς ἱεραποστολῆς, ἐργαζόταν ἀπόλυτα ἀφωσιωμένος στό *«ἔργον τοῦ Κυρίου»*.

● Ἕνας Παῦλος, πού ἦταν τό σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ καί εἶχε τό ἔργο μέ τίς οἰκουμενικές διαστάσεις, θεωρεῖ ἰσότιμο διάκονο τοῦ Εὐαγγελίου ἕνα μαθητῆ του, ἕνα πνευματικό του τέκνο. Σάν νά τούς λέι: *«Ἄν σέβετε ἐμένα, θά σέβετε καί τόν Τιμόθεο. Ἄν νομίζετε, ὅτι ἐγώ ἐργάζομαι γιά τὸ ἔργο τοῦ Κυρίου, νά δέχετε καί τόν Τιμόθεο, ὡς ἐργαζόμενο στό ἔργο τοῦ Κυρίου».*

● Ὁ κόσμος περιφρονεῖ τούς χριστιανούς, ἐπειδὴ εἶναι... χριστιανοί. Ἄπ' τή στιγμή, πού καταφρόνησε τὸ Θεάνθρωπο Κύριο, γιατί νά μὴ περιμένουν κι οἱ χριστιανοί ὀνειδισμούς κι ἐξευτελισμούς; Ἀλλά κάτι τέτοιο εἶναι ἀδιανόητο νά γίνεται ἀπὸ χριστιανούς γιά χριστιανούς. Καί ὅμως, ἐπειδὴ ὁ ἐγωισμός σάν κισσός περιτυλίγει ὅλη τή ζωὴ καί τῶν χριστιανῶν, γι' αὐτὸ ὁ Παῦλος παρακαλεῖ νά μὴν ἐξουθενώσουν τόν Τιμόθεο: *«Μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ».*

Νά μὴ πῆ κανεῖς, *«καὶ ποίος εἶναι αὐτός ὁ νεαρός;»* (Α΄ Τιμ. δ΄ 15). Ὁφείλουν οἱ χριστιανοί νά τὸν δεχτοῦν, νά τὸν σεβαστοῦν καί νά τὸν προπέμψουν. Ὁ σεβασμός ὀφείλεται ὄχι μόνο στό ἀγνό καί ἱερό πρόσωπο τοῦ Τιμοθέου, ἀλλά καί στό ἔργο, πού μέ γνησιότητα ἐπιτελεῖ. Ὁ σεβασμός δέ αὐτός διαβαίνει στό πρόσωπο τοῦ διδασκάλου, τοῦ ἀποστόλου. Παύλου.

Παρασκῆνια καὶ προσκῆνιο (στ. 11-12)

Παρακαλεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος: *«Προπέμψατε Τιμόθεον ἐν εἰρήνῃ ἵνα ἔλθῃ πρὸς με. Ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν»* (στ. 11). Τὸν περιμένει ὁ Παῦλος μαζί μέ τούς κομιστές τῆς Ἐπιστολῆς. Λαχταρᾶ νά δῆ τί ἀπίχσι εἶχαν τά λόγια του στοὺς Κορινθίους.

● Οἱ Κορινθιοὶ γνώριζαν καί τόν Ἀπολλῶ. Χωρὶς ὁ ἴδιος ὁ Ἀπολλῶς νά καλλιιεργῆ ξεχωριστό θαυμασμό γιά τὸ πρόσωπό του, εἶχε ἐν τούτοις καταστῆ σημαία γιά μιά μερίδα τῶν χριστιανῶν.

Ὁ Παῦλος, τιμώντας ὅλους τούς συνεργάτες του, ὀφείλει νά δώσῃ κάποια ἐξήγησι γιά τή μὴ ἐπίσκεψι τοῦ Ἀπολλῶ: *«Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν, καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ»* (στ. 12). Ἀπόδοσις σπὴν

ἀπλοελληνική: «Ὅσο δὲ γιὰ τὸν ἀδελφὸ Ἰωάννη, πολὺ τὸν παρακάλεσα νὰ ἔλθῃ σὲ σὰς μαζί με τοὺς ἀδελφούς, ἀλλὰ με κανένα τρόπο δὲν θέλησε νὰ ἔλθῃ τώρα. Θὰ ἔλθῃ ὅμως ὅταν θὰ ἔχῃ εὐκαιρία».

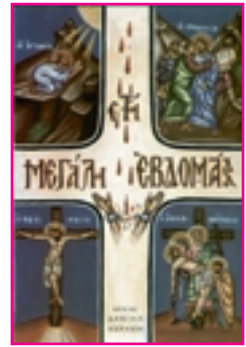
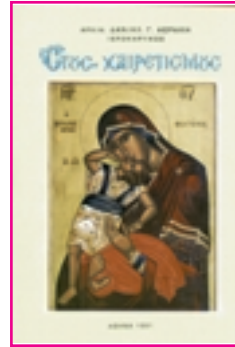
Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἵνα οὖν μὴ λέγωσι, τί δήποτε τὸν μὲν ἄνδρα οὐκ ἀπέστειλε, τὸν δὲ νέον ἀντ' ἐκείνου; Ὅρα καὶ τοῦτο πῶς παραμυθεῖται, ἀδελφόν τε αὐτόν καλῶν, καὶ πολλὰ παρακεκληκέναι λέγων» (Ε.Π.Ε. 18α,742). Μετάφρασις: Γιὰ νὰ μὴ λένε, λοιπόν, γιατί δὲν ἔστειλες τὸν ἄνδρα, ἀλλ' ἔστειλες τὸ νέο ἀντὶ ἐκείνου, κοίταξε, πῶς τοὺς καθουσιάζει καὶ γι' αὐτὸ καὶ μέ τὸ ὅτι ὀνομάζει τὸν Τιμόθεο ἀδελφὸ καὶ μέ τὸ ὅτι λέει πολλὰ γιὰ νὰ τοὺς παρηγορήσῃ.

• Δὲν ἐπιθυμοῦσε, φαίνεται ὁ Ἰωάννης νὰ πορευτῆ μαζί με τοὺς ἄλλους κομιστές τῆς Ἐπιστολῆς στὴν Κόρινθο. Θ' ἀπέφευγε τὸ θαυμασμό καὶ τὴν προσκόλλησι στό πρόσωπό του (Α' Κορ. α' 12). Σάν νὰ σκεφτόταν: «Ἐάν πρόκειται νὰ πάω καὶ νὰ προσκολληθῶν μερικὸί στό πρόσωπό μου, καλύτερα ἄς ἀναβάλω τὴν ἐπίσκεψί μου».

• Ἐάν ἡ δική μας παρουσία γίνεται ἀντικείμενο θαυμασμοῦ καὶ μπαίνει ὁ Χριστὸς πίσω ἀπὸ μᾶς, μέσα σπὴ σκιά μας, τότε ὀφείλουμε νὰ κρυβώμαστε στά παρασκήνια. Ἐνας εἶναι γιὰ τὸ πρόσωπό του τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς λατρείας: ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς.

Δ.Γ.Α

Βιβλία τοῦ ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη

γιὰ τὴ Μεγ. Σαρακοστή

1. Στοὺς χαιρετισμούς. Σελ. 272. Τιμὴ 8 €.
2. Στὴ Μεγ. Ἑβδομάδα. Σελ. 296. Τιμὴ 8 €.
3. Τὸ ἐκούσιο Πάθος. Σελ. 202. Τιμὴ 7 €.
4. Σταύρωση καὶ Ἀνάσταση. Σελ. 128. 2.5 €.

Γιὰ παραγγελίες στά τηλέφωνα:
2103212713, 2103212107 (fax).
2109765440 καὶ 6986985900.

Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής

Κωδικὸς
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἄγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχάτο

Ἐτήσια συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καὶ Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγὲς καὶ ἐπιστολές:

Περιοδικὸ «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Ὁ τόμος τοῦ 2008

Κυκλοφόρησε ὁ τόμος τοῦ «Βαπτιστοῦ» τοῦ προηγούμενου ἔτους (2008). Τιμᾶται μέ τὰ ταχυδρομικά 12 €.

Πρὸς διάθεσι ὑπάρχουν καὶ τόμοι προηγούμενων ἐτῶν.

Πωλοῦνται, ὅπως καὶ τὰ βιβλία τοῦ π. Δανιὴλ Ἀεράκη, στό βιβλιοπωλεῖο «Βαπτιστής», Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103, Ἁγ. Δημήτριο (Μπραχάμι). Καὶ στά Γραφεῖα μας, Χριστοκοπίδου 12 (Ψυρρή-Μοναστηράκι).

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Πάσχει καὶ σώζει!

Θ Χριστός πάνω στο Σταυρό πάσχει ὡς ἄνθρωπος. Πάσχει, διότι ἔγινε κοινωνός καὶ μέτοχος τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Πάσχει ἀληθινά, ὄχι φανταστικά. Πάσχει μέ ὀδύνη ἀπερίγραπτη. Μιλώντας ὁ Ἰδιος σ' ἓνα τροπάριο τῆς Μ. Ἑβδομάδας, λέει: «Ὡς ἄνθρωπος ὑπάρχω, οὐσία, οὐ φαντασία, οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ τῆς ἀντιδόσεως ἢ φύσις ἢ ἐνωθεῖσά μοι» (ἀπ' τὸν κανόνα τῆς Μ. Πέμπτης). Δηλαδή: Οὐσιαστικά, πραγματικά, κι ὄχι κατὰ φαντασία, εἶμαι ἄνθρωπος. Ἐτσι πραγματικά ἢ ἀνθρώπινη φύσις, πού ἐνώθηκε μέ μένα, θεώθηκε κατὰ τὸν τρόπο τῆς ἀμοιβαίας δόσεως.

• Ἡ ἐξάρτησις τοῦ Ἀνεξαρτήτου Χριστοῦ πάνω στο Σταυρό σήμανε τὴ δυνατότητα ἀπαλλαγῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀπ' τὴν ἐξάρτησι τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Ἐγινε ἄνθρωπος, «ἵνα ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀνθρώπους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας» (Ἐβρ. β' 15).

• Ὁ θάνατος ἦταν φόβος καὶ τρόμος. Ἦταν δειλία καὶ δουλεία. Ἦταν ὁ κραταιός. Μά ἦρθε ὄχι ἀπλῶς ὁ κραταιότερος, ἀλλ' ὁ Παντοκράτωρ, καὶ κατάργησε τὸ κράτος τοῦ θανάτου. Μιά γέφυρα πλέον εἶναι ὁ θάνατος, πού μᾶς μετὰγει «ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν».

Γιατί φοβόμαστε ἀκόμα τὸ θάνατο; Μήπως δέν πιστεύουμε, ὅτι τὸν πάτησε ὁ «τοῦ Κυρίου θάνατος»; Δέν βλέπουμε, πῶς παίζουν πιά μέ τὸ θάνατο οἱ μάρτυρες, καὶ μικρά ἀκόμα παιδιὰ, ἄγιοι τῆς Ἐκκλησίας; Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Τίνος ἔνεκεν φρίττετε; Τί δεδοίκατε τὸν καταργηθέντα; Οὐκέτι φοβερός ἐστὶν ὁ θάνατος, ἀλλὰ πεπάτηται, καταπεφρόνηται, εὐτελής ἐστὶ καὶ οὐδενός

ἄξιος» (Ε.Π.Ε. 24,304). Μετὰ φρασις: Γιατί πού λόγῳ τρομάζετε; Γιατί φοβᾶστε αὐτόν, πού καταργήθηκε; Δέν εἶναι πλέον φοβερός ὁ θάνατος, ἀλλὰ καταπατήθηκε, ξευτελιστήκε· εἶναι τώρα ἀσήμαντος καὶ τιποτένιος.

• Οἱ χριστιανοὶ δέν φοβοῦνται τὸ θάνατο. Ἀγωνιοῦν γὰρ ἔκεινο, πού θά συμβῆ μετὰ τὸ θάνατο: Γιατί τὴν κρίσι. «Ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθάνειν, μετὰ δέ τοῦτο κρίσις» (Ἐβρ. θ' 27).

Ὅσοι εἶναι προσκολλημένοι στὴν ὕλη, τρέμουν ἀκόμα καὶ στή σκέψι τοῦ θανάτου καὶ προσπαθοῦν νὰ τὴν ἀπομακρύνουν πάσῃ θυσίᾳ.

Ὅσοι πιστοὶ, φροντίζουν μέ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ νὰ ζοῦν ἐν μετανοίᾳ, μέ ταπείνωσι καὶ ἀγάπῃ, μέ πίστι καὶ ἐλπίδα, ὥστε νὰ ὑποδεχτοῦν τὸ θάνατο ὡς φίλο, πού θά τοὺς φέρῃ κοντὰ στοῦ Χριστοῦ.

Πρόκλησις, πρόκλησις, πρόκλησις!

Ἡ λεγομένη παγκόσμια οικονομική κρίσις δέν μπορεῖ ν' ἀφήνῃ ἀδιάφορους τοὺς χριστιανούς καὶ τὴν Ἐκκλησία. Τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι κατὰ «πάσης πλεονεξίας» (Λουκ. ιβ' 15). Καὶ ὁ πῆχυς τῆς πλεονεξίας στο σύγχρονο ἄνθρωπο ἔχει ἀνεβῆ κατακόρυφα. Κανείς δέν λέει «φτάνει». Κανείς δέν ἀρκεῖται στὰ ὀλίγα καὶ ἀναγκαῖα. Οἱ «βουλόμενοι πλουτεῖν» (Α' Τιμ. στ' 9) εἶναι οἱ περισσότεροι, ἰδίως στὶς λεγόμενες καταναλωτικές κοινωνίες.

Υπάρχουν βέβαια καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ εἶναι οἱ περισσότεροι. Οἱ φτωχοὶ τῆς γῆς, πού κυριολεκτικά πεινᾶνε καὶ γυμνητεύουν.

Μπροστὰ καὶ στοὺς μέν καὶ στοὺς δέ ἡ Ἐκκλησία παίρνει θέσι.

• Καταδικάζει τὰ φαινόμενα τῆς πλεο-

νεξίας, τῆς καλοπεράσεως καί τοῦ πλουτισμοῦ.

- Μερिमνᾶ γιά τήν ἀγάπη στους φτωχοῦς τῆς γῆς.

- Πάνω ἀπό ὅλα περιορίζει τίς δαπάνες τῶν λειτουργῶν τῆς καί τῶν λεγομένων θρησκευτικῶν ἔργων, πού σέ τίποτε δέν ἔχουν νά κάνουν μέ τήν **πτωχεία** τοῦ Ἰησοῦ, μέ τήν **ἀπλότητα** τῶν πρώτων χριστιανῶν, μέ τή **λιτότητα** καί στέρησι τῆς Ἐκκλησίας τῶν κατακομβῶν καί μέ τήν **ἀκτημοσύνη** τῶν ἀγίων.

Σέ ἐποχή οἰκονομικῆς κρίσεως σπαταλῶνται μεγάλα ποσά στό βωμό τῆς θρησκευτικῆς λαμπρότητας καί τῆς φαρισαϊκῆς ἐπιδεικτικότητας. Τά χρήματα αὐτά ἀνήκουν στους πεινασμένους τοῦ κόσμου.

Θά ρωτήσουμε εὐθέως, μέ ὅλο τό σεβασμό στόν ἐπισκοπικό τους βαθμό καί στό πρόσωπό τους:

- Μητροπολίτης μεγάλης Κυπριακῆς Μονῆς πραγματικά θέλει τόσο βαρύνουπο περιοδικό; Τό χαρτί του διακοσίων καί πλέον γραμμαρίων. Τό βάρος του πολλά κιλά (ἀσήκωτο!). Τό περιεχόμενό του δεσποτικές φωτογραφίες. Ἄν ἡ Μονή κατέχη πλοῦτο, ἄς τόν διαθέτῃ στή **φιλανθρωπία**, ὄχι στή **ματαιοδοξία**.

- Συμπαθῆς κατά τά ἄλλα Μητροπολίτης στό Αἰγαῖο εἶναι εὐχαριστημένος μέ τίς ἐκδηλώσεις γιά τά 30χρονα τῆς ἀρχιερατείας του καί γιά τό σχετικό πολυτελεῖ τόμο, ὅπου μόνο φωτογραφίες φιλοξενοῦνται; Ἡ ἐγνωσμένη ταπεινοφροσύνη του δέν ἀντέδρασε στή λαμπρότητα καί στή σπατάλη;

- Μητροπολίτης ἄλλης νησιωτικῆς Μητροπόλεως ἔπρεπε νά δεχτῆ ἀφιέρωμα στό εἰκοσάχρονο τῆς ἀρχιερατείας του; Δέν μᾶς ἔχει συνηθίσει σέ ἐπιδεικτικές ἐμφανίσεις. Καί ξενιστήκαμε...

- Καί ὁ καλός κάγαθός ἐπίσκοπος θεσσαλικῆς Μητροπόλεως γιατί ἐνέδωσε κι αὐτός στόν πειρασμό ἀφιέρωματος γιά τά δεκάχρονα τῆς ἀρχιερατείας του;

Πολλά τά **προσωπολατρικά** ἀφιέρωματα. Καί πολλοί οἱ τόμοι.

- Κανείς ἀπ' τοὺς προβαλλομένους καί

διαφημιζομένους δέν φιλοσόφησε ποτέ πάνω στό εὐαγγελικά χωρία **Ματθ. στ' 2** καί **Λουκ. ιστ' 25**;

- Κανείς δέν βλέπει, ὅτι λιμοκτονοῦν ἑκατομμύρια ἄνθρωποι στή γῆ;

Μιά ἀπ' τίς ὠραιότερες μέρες τῆς Ἐκκλησίας θάναί ἐκείνη, πού τά περιοδικά τῆς θά σερβίρουν **ἄρτο ζωῆς** καί ὄχι **ἄχυρα μεγαλομανίας**.

Ποῖός παράγει τή βία;

Πετυχαίνουν τίποτε ἡ **βία** καί ἡ **τρομοκρατία**; Πολλοί ἀπαντοῦν: Μηδενική ἡ ἀποτελεσματικότητά τους. Προφανῶς ἐννοοῦν τήν ἰδεολογική τους ἐπικράτησι καί τόν ἐπηρεασμό τους.

Μερικοί μιλάνε γιά ἰσχυρά ἀντανακλαστικά, πού ὑπάρχουν ἀκόμα στήν ἑλληνική κοινωνία ἐναντία στήν ἔξαρσι τῆς βίας.

Ἄλλοι ὅμως ὑποστηρίζουν, ὅτι ἡ ἀναβίωσις τῆς τρομοκρατίας (μετά τή λεγομένη διάλυσί τῆς «17 Νοέμβρη») διαθέτει πολύ ἀκόμα «**ἀπόθεμα βίας**». Δηλαδή, εἶναι ἀπύθμενη ἡ **πυριτιδαποθήκη** τῆς βίας, πού μέχρι νά ἐξαντληθῆ, θά τιναχτοῦν πολλά καί πολλοί στόν ἀέρα!

Ἐπιβουλές κι ἀπ' τίς δύο πλευρές. Κι ἀπ' τοὺς «**ιδεολόγους**», πού νομίζουν πῶς μέ ὑπογραφές «**πνευματικῶν ἀνθρώπων**» ἐκμηδενίζουν τήν τρομοκρατία, κι ἀπ' τοὺς «**φοβισμένους**», πού πίσω ἀπό κάθε νεανική ἔξαψι βλέπουν κατάλυσί τοῦ κράτους!

Τό θέμα ὅπωςδήποτε εἶναι σοβαρό. Τά γεγονότα ἀλλεπάλληλα.

- Μιά τρομοκρατική ὀργάνωσις ἀριθμεῖ 17 ἐπιθέσεις σέ διάστημα 48 ὥρων!

- Στόν περίβολο τραπέζης (Citibank) βρέθηκε παγιδευμένο αὐτοκίνητο. Ἄν ἐκραγόταν, θάχαμε δεκάδες νεκρούς· θά σφωριαζόταν ἕνα οἰκοδομικό τετράγωνο.

- Τό ἐγκλημα (τυφλό χτύπημα) ἐναντίον... ἐγκληματολόγου (19 Φεβρ. 2009) προκάλεσε ξεχωριστή ἐντύπωσι. Ἐπετέθησαν οἱ τρομοκράτες ἐναντίον τοῦ καθηγητοῦ (τῆς ἐγκληματολογίας) κ. Γ. Πανούση μέ σιδηρολοστούς καί ξύλα. Τόν κακοποίησαν στήν αἴθουσα «**Κω-**

στης Παλαμᾶς» τοῦ Πανεπιστημίου! Παρόμοιες ἐπιθέσεις ἔχουν δεχτῆ κι ἄλλοι καθηγητές.

Ὁ σκοπὸς τῶν τρομοκρατικῶν ἐνεργειῶν; Νά **φιμωθῆ ἢ ἀντίθετη ἀποψις!** Ἔτσι λένε οἱ «*πνευματικοὶ ἄνθρωποι*», πού καλοῦν κάθε πολίτη, πού ὑπερασπίζεται τὴν ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ τῶν ιδεῶν, νά ἐκφράσῃ τὴν ἀντίθεσί του!

Τὴν ἀντίθεσί τους ὅλοι τὴν ἐκφράζουν, ἀκόμα καὶ ὁ Σύριζα!

- Ὅταν ὅμως **σύριζα** ἔχουν ξεκοπῆ (μέ ἰδεολογικὴ βία) ὅλες οἱ ἠθικὲς ἀξίες καὶ ἡ **πίστις στό Θεό**, πῶς νά ὑπάρχῃ σεβασμός τοῦ ἀνθρώπου; Μέ ποιά δύναμι οἱ ἄγριοι θά γίνουν ἄγιοι;

- Ὅταν ἡ βία καὶ ἡ τρομοκρατία, σ' ὅλο τους τό μεγαλεῖο, βρίσκουν **ἄσυλο** στά πανεπιστημιακὰ ἰδρύματα, πῶς ἀπαιτοῦν κάποιοι νά μὴ ξεσπάῃ καὶ κατὰ τῶν φορέων τους;

Κύριοι! Ἀφήστε τίς γενικολογίες γιὰ «*φίμωση τῆς ἀποψις*» καὶ γιὰ ἔξαρσι τῆς βίας. Καὶ τολμήστε νά καταργήστε τό **ἄντρο** κάθε τρομοκρατίας καὶ ἐγκλήματος, τό «*πανεπιστημιακό ἄσυλο*»!

Κύριοι! Ἀφήστε τίς ἀοριστολογίες καὶ καταδικάστε ὅσους παράγουν τὴ βία. Κι αὐτοὶ δέν εἶναι οἱ κοινωνικὲς συνθήκες, ἡ οικονομικὴ κρίσις καὶ τὰ προβλήματα τῆς παιδείας. Εἶναι οἱ **στρατευμένοι τῆς ἀθείας**. Ἡ ἀντιχριστιανικὴ μανία ἀπασφαλίζει τὴν περόνη καὶ ἡ **χειροβομβίδα** τῆς τρομοκρατίας, τῆς βίας, τῶν βιασμῶν καὶ τοῦ ἐγκλήματος εἶναι πιά ἀνεξέλεγκτη!

Ἡ βία κατὰ τοῦ Ἄθωου τότε, ἐνήργησε «*μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων*» (Ματθ. κστ' 47). Τώρα ἡ βία κατὰ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἐνεργεῖ μέ ἰδεολογικὴ τρομοκρατία καὶ φανατισμό.

- Θέλετε κοινωνία καὶ χωρὶς Χριστοῦ καὶ χωρὶς βία; Ὀνειροπολεῖτε, κύριοι!

Λογικὴ ἢ φιλοχρηματία;

πολύτως φυσιολογικά καὶ λογικά εἶναι τὰ χρηματικά ποσὰ πού συγκέντρωσα!!! Μ' αὐτὴ τὴν ὁμολογία

ζητάει ν' ἀποφυλακιστῆ ὁ ἐγκλειστος Μητροπολίτης πρ. Ἀττικῆς **Παντελεήμων (Μπεζενίτης)**.

- Βεβαίως δέν εἶναι φυσιολογικό νά βρισκεται στὶς φυλακὲς Κορυδαλλοῦ ἕνας ἐπίσκοπος. Εἶναι πέραν κάθε ἐκκλησιαστικῆς λογικῆς καὶ δεοντολογίας. Κάποτε οἱ φυλακὲς φιλοξenoῦσαν ἐπισκόπους καὶ πρεσβυτέρους ὡς **φιλοχρίστους**. Τώρα μιά ἑλληνικὴ φυλακὴ φιλοξενεῖ ἐπίσκοπο ὡς **φιλοχρήματο**. Ἐκεῖνοι ὠμολογοῦσαν τό Χριστό. Ὁ τωρινός «ὁμολογεῖ» ἀναίσχυντα τὴ φιλοχρηματία του.

- Ποιὸς δέν θά συμπαθοῦσε τὸν δυστυχεῖ ἀδελφό μας, ἂν ἐξομολογητικὰ ὠμολογοῦσε τὰ λάθη, πού κι αὐτός ὡς ἄνθρωπος ἔχει διαπράξει; Τό νᾶρχεται ὅμως καὶ μέσ' ἀπ' τὰ σίδερα τῆς φυλακῆς νά δικαιολογῆ τὴν ἐξάρτησί του, τό δέσιμό του στό πάθος τῆς φιλαργυρίας, αὐτό θέτει φρένο στόν ὀποιοδήποτε οἶκτο!

Συγκεκριμένα, σέ μακροσκελὲς ὑπόμνημά του ὁ κ. Παντελεήμων Μπεζενίτης ἀναφέρει, ὅτι τὰ ποσὰ πού διαθέτει (ἑκατομμύρια εὐρώ) εἶναι «*ἀπολύτως λογικά καὶ φυσιολογικά σ' ἕνα ἱεράρχη διακονοῦντα ἐπὶ 50 ἔτη εἰς ὑψηλὰς ἐκκλησιαστικὰς θέσεις*»!

Πρόκειται γιὰ τό ἄκρον ἄωτον θρησκευτικῆς ἀναιδείας καὶ προκλητικότητας. Ὁ Χριστός ἦρθε **νά διακονήσῃ καὶ νά δώσῃ** τὸν ἑαυτό Του «*λύτρον ἀντὶ πολλῶν*» (Ματθ. κ' 28). Ὁ κ. Μπεζενίτης ἔγινε κληρικός γιὰ νά διακονήσῃ καὶ **νά πάρῃ** (ὄχι νά δώσῃ) ὑψηλὲς ἀπολαβές. Ἀνέβηκε σέ ὑψηλὲς θέσεις (ὅπως ἀνέβηκε!), γιὰ νά εἰσπράξῃ ὑπέρογκα ποσὰ!

- Τό ἀφύσικο τό παριστάνει ὡς ἀπολύτως φυσιολογικό!

- Τό παράλογο, ὡς λογικό!

Μ' αὐτὴ τὴν... λογικὴ οἱ κληρικοί ἄς ἀποσχιστοῦν ἀπ' τό Χριστό τῆς θυσίας καὶ ἂν ἐνταχτοῦν στόν ἀρχιερέα τῆς διαπλοκῆς, τὸν Ἰούδα τῆς φιλαργυρίας. Κι ἐκεῖνος τουλάχιστον μεταμελήθηκε πού εἰσέπραξε τὰ ἀργύρια τῆς προδοσίας. Ὁ κρατούμενος πρ. Μητροπολίτης οὐδεμία **μεταμέλεια** δείχνει, ὄχι βέβαια γιὰ νά κρεμα-

στη, αλλά για να σωθῆ.

• Τό πρόβλημα τοῦ πρ. Μητροπολίτου Παντελεήμονος Μπεζενίτη ἀναμένεται νά λυθῆ μέ τήν τελεσίδικη ἀπόφασί τοῦ Ἁρείου Πάγου.

• Τό πρόβλημα ὁμως τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς παραμένει. Γιατί;

Τί κωλύει τή σημερινή ἐκκλησιαστική διοίκησι νά θέσῃ «τόν λύχνον ἐπί τήν λυχνίαν»; Νά καλέσῃ τόν κανονικό καί νόμιμο Μητροπολίτη Ἀττικῆς **Νικόδημο (Γκατζιρούλη)** νά λάβῃ στή σεβάσμια μέριμνά του τήν ἐπισκοπή του;

Ἄνοικτός εἶναι ὁ δρόμος ὄχι ἀπλῶς γιά τήν πύο εὐλογημένη λύσι στή Μητρόπολι Ἀττικῆς, ἀλλά καί γιά τήν ἄρσι μιᾶς φρικαλέας ἀδικίας, πού ἡ **βία τῆς δικτατορίας τοῦ 1974** διέπραξε κατὰ δώδεκα **ἀγίων** ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν!

Ἡ ἐλευθερία καί ἡ συνέπειά της

 τατιστικά στοιχεῖα δημοσιεύτηκαν γύρω ἀπ' τό **γάμο** καί τή **γονιμότητα**. Τά περισσότερα εἶναι ἀνησυχητικά γιά τό μέλλον τῆς χώρας μας. Ὅταν π.χ. τά παιδιά μέχρι 14 ἐτῶν τό 2007 σέ σχέσι μέ τό 1995 μειώθηκαν κατὰ 14%, ποιός δέν βλέπει «ἐγγύς» τόν ἀφανισμό τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων;

Ἐκεῖνο βέβαια, πού βασικά ἔχει σημασία εἶναι ἡ μείωσις τῆς **χριστιανικῆς πίστεως** στίς καρδιές καί τίς διάνοιες τῶν νεοελλήνων. Ἀπομάκρυνσις ἀπ' τήν Ἐκκλησία καί ἀμοραλισμός εἶναι τά στοιχεῖα, πού ἐντοπίζονται:

• Οἱ λεγόμενοι **πολιτικοί γάμοι** ἀποτελοῦν τό 34% τοῦ συνόλου (οἱ θρησκευτικοί τό 66%) κατὰ τό 2007, ἔναντι μόλις 9% τῶν «πολιτικῶν» τό 1991!

• Ὁ δείκτης **γαμηλιότητας** ἀνήλθε τό 2007 στούς 5,5 γάμους ἀνά 1.000 κατοίκους, ἔναντι 7,3 γάμων τό 1980 καί 9 γάμων τό 1960. Ὅλο κι αὐξάνονται οἱ παράνομες (πορνικές) **συμβιώσεις**.

• Οἱ γεννήσεις ἐκτός γάμου (**ἐξώγαμα**) αὐξήθηκαν κατὰ 58% τό ἔτος 2007 (6.507 ἐξώγαμα ἔναντι 3.083 τό 1995).

Ἔλα θέλουν νά χαρακτηρίζονται ἀπ' τή λεγόμενη... ἐλευθερία!

• Καθένας εἶναι ἐλεύθερος νά ἐπιλέγῃ τή ζωή του, ἀλλά νά νάιναι καί ἔτοιμος γιά τίς **συνέπειες** τῆς ἐλευθερίας του.

• Καθένας εἶναι ἐλεύθερος νά διαλέγῃ π.χ. τόν «πολιτικό» γάμο ἢ τήν «ἐλεύθερη συμβίωσι» ἢ τήν «καῦσι» τοῦ σώματός του, ἀλλά νά σέβεται καί τήν **ἐλευθερία τῆς Ἐκκλησίας**, πού ἐπιμένει στό... σεβασμό τῆς ἐλευθερίας!

Δηλαδή, πῶς μπορεῖ ἡ Ἐκκλησία νά παραβιάζῃ τήν ἐλεύθερη βούλησι κάποιου, πού δηλώνει «**ἄθεος**»; Γιατί ἐπιμένουν στήν τέλεσι ἐκκλησιαστικῶν τελετῶν (ἀκολουθιῶν) γιά ἄτομα, πού «ἐλεύθερα» ἔχουν ἐκφράσει ἀντιχριστιανική τοποθέτησι;

• Γιά τό ἄν τά στοιχεῖα αὐξήσεως τῶν «πολιτικῶν» γάμων ἢ τῶν «ἐλεύθερων συμβιώσεων» εἶναι δείγματα «**παρακμῆς τῆς θρησκείας**», θά λέγαμε τοῦτο: «**Ἡ θρησκεία, πού φαίνεται νά παρακμάζῃ, δέν εἶναι ὁ Χριστιανισμός!**» Κἄθε «Χριστιανισμός», πού ἐμφανίζεται ὡς θρησκεία νομική ἢ κρατική, εἶναι πρὸς ἀφανισμό!

• Πάντως εἶναι καιρός, οἱ διάκονοι τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς Ἐκκλησίας νά προβληματιστοῦν. Ζοῦμε ὄχι σέ χριστιανική χώρα, ἀλλ' ἀνάμεσα σέ συμπολίτες, πού ἔχουν **ἀνάγκη εὐαγγελισμοῦ**.

Ἡ συνδρομή γιά τό περιοδικό

■ **10 Εὐρώ** τό χρόνο. • Στό λογαριασμό: **0026.0236.39.0100353548 EUROBANK**. • Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής, Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα**». • Στό Γραφεῖο **Χριστοκοπίδου 12 (Μοναστηράκι)** ἢ στό Βιβλιοπ. «**Βαπτιστής, Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἅγιο Δημήτριο)**».

■ Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμά τους στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

■ Ἄν κάποιος δέν μπορῆ νά στείλῃ συνδρομή, ἄς τηλεφωνήσῃ στό **2103212713**. Πάνω ἀπό ὅλα ἐνδιαφέρει ἡ πνευματική ἀφέλεια.